

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІЦь РАЗ У ТЫДЕНЬ — ЦАНА 50 Н. ФЭН.

LE JOURNAL BIELORUSSIEN
„LA PATRIE”DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG
„DAS VATERLAND”ВОРГАН БЕЛАРУСКАЙ НАЦЫЯНАЛЬНА,
ВЫЗВОЛЬНАЙ ДУМКІ

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „BAČKAŪŠČYNA“ („VATERLAND“)

Herausgeber: Wladimir BORTNIK

Postadresse: Die Weissruthenische Zeitung „Bačkaūščyna“ („Das Vaterland“),

(13 b) München 19, Schliessfach 69.

Друк. „LOGOS“, Buchdruckerei u. Verl. G.m.b.H., München 19, Bothmerstr. 14
Ца на: Німеччына: на год. — 14,— м.; 6 м-цау — 7,50 м.; 3 м-цы — 4,25 м.;
Шылда Канада: на год. — 8,— д.; 6 м-цау — 4,50 д.; 3 м-цы — 2,50 д.; 1 нумар — 0,20 м. Ангельшчына й Аўстралія: 39 шыл.; 21 шыл.; 12 шыл.; 1 шыл.;
Бэльгія: 210 фр.; 120 фр.; 75 фр.; 5 фр. Францыя: 800 фр.; 450 фр.; 250 фр.;
20 фр. Аргентына: 80 пэз.; 45 пэз.; 25 пэз.; 2 пэз. Перасылка ліцкай поштой
Капітуе падвойна. Падвойныя нумары капітуе падвойна. Падвойныя нумары газэты разам з «Кала́кам» ўважаюча за падвойныя.

Банковое кonto: Zeitung „Bačkaūščyna“,
Konto Nr. 857-125, Bay. Hypotheken- u. Wechselbank, München.

№ 48 (532)

Нядзеля, 4-га сіння 1960

ГОД ВЫДАННЯ 14

Бальшавіцкія «Клопаты» аб нацыянальной інтэлігэнцыі

Раз лісіліва, раз гвалтоўна бальшавікі пруць ў сваты з сваёй нацыянальнай палітыкай да маладых народу розных кантынэнтаў, якія ўжо або здабылі поўную нацыянальную незалежнасць, або стаяць на парозе свайго вызваленія. Асабліва пасыла таго, як на слёгткай сесіі Генэральныя Асамблія Арганізацыі Задзіночных Наўтыяў Хрущоў абвесьціць сваю дэкларацыю аб ліквідацыі калоніялізму, савецкая прэса і іншыя сяродкі пропаганды началі беспералічна скланаць на ўсе лады гэтак званы заходні калоніялізм і імпрыялізм і выхваляць савецкую систому, у якой быццам на існуне нікакай нацыянальной дыскримінацыі, дзе быццам усе народы сувэрэнны і незалежны і ўсім ім заўсяпчана поўнае і роўнае права ўсіх бавакавага разнавіднасці. У доказ гэтага бальшавіцкая пропаганда заўсёды высоўвае аргумент, што нерасейская народы і тэрыторыі, «у мінульым адсталаўскраіні царскай Расейскай імпрыі» (выдзелены тут зворт у розных варыянтах паўтарающы ўсіх артыкулах на гэтую тему), — ціпер, пры савецкай уладзе, стварылі вялікія кадры свайго нацыянальнай інтэлігэнцыі. У такіх выпадках ВССР таксама выстаўляеца як прыклад гэтага дасягнення...

Тому варта пастаўіць пытанне, як-же выглядае справа з фармаваньнем кадраў нацыянальнай інтэлігэнцыі на практикы; якую карысць мае Беларусь для разнавіднасці свае науку, эканомікі і культуры ад тых кадраў інтэлігэнцыі, што выхадзяць ціпер з вышэйших навучальных установаў ВССР. Закранем гэта пытанне з пункту гледжання беларускага, нацыянальнага, бо бальшавіцкага пропаганды гаворыць аб кадрах нацыянальнай інтэлігэнцыі.

Нікто не аспрочвае, што тэхнічнае наўчанне ў ВССР, як і ў цэлым СССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Нікто не аспрочвае, што тэхнічнае наўчанне ў ВССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Нікто не аспрочвае, што тэхнічнае наўчанне ў ВССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

Аб нацыянальных кадраў інтэлігэнцыі звычайна ў СССР, як і ў цэлым ССР, пастаўлена даволі шырака і на высокі ўзроўень. Гэтага, прайдаў, ніяк нельга сказаць пра асьвету ў галіне гуманітарных наукаў, над якімі ціківіць партыйная дорма і дэфармует іх у свайго роду партыйнай рэлігіі. Але вернемся да нацыянальнага аспекту.

ІХ-ая Канфэрэнцыя Лігі Вызваленяя Народаў ССР (Парыскага Блёку)

(Ад собескага карэспандэнта)

У дадатак да апублікаванага намі ў перадмінным нумары «Бацькаўшчыны» камуніката Лігі Вызваленяя Народаў ССР ад ІХ-ай Канфэрэнцыі, гэта зъмешчаем яшчэ дэльце рэзалиюцы і звалот да афра-азіяцкіх новапаўстаўлых, як незалежных дзяржав, народаў. Ува жаем пры гэтым патрэбных дачаў нашым чытчам трохі шырэйшых інфармацый ў самым прафілу Канфэрэнцыі гэтае арганізацыі з некаторымі спасцяргамі нашага карэспандэнта, прысутнага на Канфэрэнцыі.

Як ужо было паведамлене ў Камунікаце, Канфэрэнцыя трывала ад 27-га кастрычніка да 2-га лістапада ўлучна.

Ад 10-ёх нацыянальна-палітычных цэнтраў, сяброў Парыскага Блёку, прыимальа ўздел на Канфэрэнцыі 58 асобаў у якасці ўпраўнамочаных делегатаў. Пляць нацыянальных цэнтраў музульманскіх народаў (Азэрбайджана, Паўночных Каўказаў, Ідель-Уральцаў, Туркестанска-Кіргизскіх Татараў) рэпрэзентавалі іх старшыні, прыехаўшы з Туреччыны, пабоўненыя делегатамі іхных суродзічаў, пражываючых ў Еўропе. Такім чынам паўночна-каўказская делегацыя была рэпрэзентаваная пад старшынствам Казі Хана Бэзольта, ідэль-уральская — пад старшынствам генерала Сакмара, азэрбайджанская — д-ра Одзора, туркестанская — д-ра Чагатая й крымская — пад старшынствам адваката Улкусала. Украінская делегацыя ў ліку 6 асоб ачольваў прэм'ер экзільная ўрада УНРады сп. М. Лівіцкі, Грузінскую ў ліку 4 асоб — старшыню Грузінскай Нацыянальнай Рады сп. Ноі Цэнцадз.

Беларуская делегацыя ў ліку 4 асоб (сп. сп. Ул. Бортнік, Ул. Цывірка, Ю. Сенькоўскі) ачольваў прэм'ер-дэпутат Рады БНР інж. М. Абрамчык. Каждая дэлегацыя, зразумела, пры галасаванні каго-то з асобаў на працягу апошніх гадоў кадэнцы.

Дакладчыкам было між іншым адцемлене, што на глядзячы на тое, што дзеянасць Лігі ў іхніх відах, а не ў візывольных рухах наших народаў штораз больш цікавіца выдатных палітычных і грамадзкіх дзеяньнікі Эўропы (Францыі, Нямеччыны, Ангельшчыны, Бэльгіі і інш.) і што Ліга набывае штогод большы ў іхных відах аўтарытэт, нелья аднак было дабіцца ад гэных дзеяньнікі кантактнага практичнага ўзделу ў нашай вызвольнай акцыі. У перспектыве, аднак, дакладчык спраўду падтрымаваў нашых вызвольных рухаў з боку заходнезўрапейскіх народаў пэўнай і надежнай.

Тымчасам-жа ў мінульым годзе, як і ў папярэдніх гадох, найбольш рэальнай падтрымка Лізе была аказана з боку амэрыканскіх палітычных і грамадзкіх колаў, хоць і ў далёка іхніх старчальнай форме.

Дакладчык падрабінёў, што дзеянасць на спраўадлівасць і правасуддзе із свайго 4-охмесячнага поўнага ў Задзіночаных Штатах Амэрыкі — на спатканнях там з радам выдатнейшых і ўпльвовых грамадзкіх і палітычных дзеяньнікі і іхных абязьцяжных маральнах нам падтрымкі. Што датычыць спраўдзіццаў Лігі з Амэрыканскім Камітэтам Вызваленяя, то прэз. Абрамчык хоць і юважае значнай дасягненнем Лігі ў гэтым годзе ў кірунку каардынаціў дзеянасці Лігі з апошнім (стварэннем Кантактнай Камісіі з 3-х

віязання іхнае справы, у якасці абсэрватораў.

Прадстаўлены потым даклад камісіі прывёў Канфэрэнцыю да такой пастановы, што ніводная з дэльце рэзалиюцы і звалот да афра-азіяцкіх новапаўстаўлых, як незалежных дзяржав, народаў. Ува жаем пры гэтым патрэбных дачаў нашым чытчам трохі шырэйшых інфармацый ў самым прафілу Канфэрэнцыі гэтае арганізацыі з некаторымі спасцяргамі нашага карэспандэнта, прысутнага на Канфэрэнцыі.

Дэльце таго, пакуль ня будзе праведзеная дастаткова патрэбная нутраная кансалідацыя сярод Казакоў, месца казацкага прадстаўніцтва ў Лізе пастаўоне.

Справаўдзачы ад дзеянасці Лігі налагуя ад імя Прэзыдыму дэльце прэз. М. Абрамчык, ад імя Кантактнай Камісіі, дакладней па лініі спраўдзіццаў з Амэрыканскім Камітэтам Вызваленяя да візывольнай гітве Камісіі сп. Н. Цэнцадз, аб выдаванні воргану Лігі «Problems of the Peoples of the USSR», сп. інж. С. Даўгаль.

Прэз. Абрамчык у сваім гадзінным дакладзе намалываў абраз усіх тых складаных вонкавых і нутраных аbstавін, у якіх прыходзілася працаўца, і ўсе тыя мерапрыемствы кантактнага працы Прэзыдыму Лігі, якія праводзіліся на працягу апошніх гадоў кадэнцы.

Дакладчыкам было між іншым адцемлене, што на глядзячы на тое, што дзеянасць Лігі ў іхніх відах, а не ў візывольных рухах наших народаў штораз больш цікавіца выдатных палітычных і грамадзкіх дзеяньнікі Эўропы (Францыі, Нямеччыны, Ангельшчыны, Бэльгіі і інш.) і што Ліга набывае штогод большы ў іхных відах аўтарытэт, нелья аднак было дабіцца ад гэных дзеяньнікі кантактнага практичнага ўзделу ў нашай вызвольнай акцыі. У перспектыве, аднак, дакладчык спраўду падтрымаваў нашых вызвольных рухаў з боку заходнезўрапейскіх народаў пэўнай і надежнай.

Замагае пачатку, пасля адкрыцця Канфэрэнцыі, узьвікла пытанье аб правамоцнасці казацкай делегацыі.

у казацкім нацыянальным цэнтры (Вархойным Казацкім Прадстаўніцтве) стаўся нутраны падзел. З аднаго дэльце цэнтру з'явіліся дэльце дэлегацыі, кожная з якіх узялася намагалася дыскваліфікаўцца другую, даводзячы на то, што дэлегацыя ўзялася ў ачольваў прэм'ер экзільная ўрада УНРады сп. М. Лівіцкі, Грузінскую ў ліку 4 асоб — старшыню Грузінскай Нацыянальнай Рады сп. Ноі Цэнцадз.

Беларуская делегацыя ў ліку 4 асоб (сп. сп. Ул. Бортнік, Ул. Цывірка, Ю. Сенькоўскі) ачольваў прэм'ер-дэпутат Рады БНР інж. М. Абрамчык. Каждая дэлегацыя, зразумела, пры галасаванні каго-то з асобаў на працягу апошніх гадоў кадэнцы.

Дакладчык падрабінёў, што дзеянасць на спраўадлівасць і правасуддзе із свайго 4-охмесячнага поўнага ў Задзіночаных Штатах Амэрыкі — на спатканнях там з радам выдатнейшых і ўпльвовых грамадзкіх і палітычных дзеяньнікі і іхных абязьцяжных маральнах нам падтрымкі. Што датычыць спраўдзіццаў Лігі з Амэрыканскім Камітэтам Вызваленяя, то прэз.

Абрамчык хоць і юважае значнай дасягненнем Лігі ў гэтым годзе ў кірунку каардынаціў дзеянасці Лігі з апошнім (стварэннем Кантактнай Камісіі з 3-х

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералізм блюракратызму Амэрыканскага Камітetu. Залінія грамадзкасць чыноўніцкага апарату, недастатковасць, каб не сказаць адсутнасць у ім ідэна-рэвалюцыйнага элементу, так неабходнага для звязысцянасці тых за

дэльгатаў ад Лігі ў 3-х ад Амэрыканскага Камітetu для ўзгоднівання кірунку і арганізацыі самога спраўдзіццаў ў змаганні з бальшавізмом для вызваленяя нашых народаў), уважае аднак таксама за недастатковое выкарыстанне не тых магчымасцяў, якімі распара джаецаў Амэрыканскі Камітэт і якія мог бы ён аказаць Лізе ў ейнай практичнай працы. Прычынай гэтаму — цэнералі

РЭЗАЛЮЦІЯ

Ліга Вызвалення Народаў СССР

(Мюнхэн, 27-га каstryчніка — 2-га лістапада 1960)

Заслухаўшы даклады выканальных прынцаў усе меры дзеля арганізацыі са-
воранаў, Ліга Вызвалення Народаў СССР выражает свае пажаданні, якія
павінны зьяўляцца адначасна і наказам
для будучага кіраўніцтва:

1. Імпаратрыйна дыктуеца перажы-
ваним маментам, каб арганізацыя кан-
фэрэнцыі аб «савецкім калоніалізме»,
запраектавала Лігі яшчэ чатыры га-
ды таму назад, атрымала ў тэрміновым
парадку сваё ажыццяўленне.

2. Створаная ў пачатку сёлетняга году
«Кантактная камісія», якая аказалаася з
першых-жа дзён свайго існавання спу-
танай перашкодамі структурнага ін-
шага характару, павінна, напасьледак,
перайсьці штучную бар'еру, высунутую
перед ёю, каб ейная праца сталаася
больш эфектульнай.

3. Канстатуючы, што праца наших
воранаў вельмі тармоўца адсутнас-
ціяй тэхнічнага апарату, рэкамэндуеца
даў».

Прэзыдый Канфэрэнцыі

IX-ая Канфэрэнцыя, Лігі...

(Заканчэнне з 2-ой бач.)

станнія гэтае Камісіі, якая згодна ўмо-
вы з Амерыканскім Камітэтам мела-б
рэгуляваць узаемадачыненіе Лігі з
Амерыканскім Камітэтам на базе саюз-
нікай і партнёраў, зазначыў аднак так-
сама, што на перашкодзе працы Камісіі
сталая герархічная структура Амеры-
канскага Камітету. Пайменна, трэх дзе-
гаты Амерыканскага Камітету ў Камі-
сіі ня мела патрённых паўнамоцтваў для
вырашэння праблемаў на месцы, дзе
ўзгодненныя пытанні абодвымі бакамі
заставаліся павіслымі ў паветы, бо па-
сыльным ім для апрабаты сваим зъер-
нікам займала доўгі час, часамі па не-
калькія месяцы без адказу.

Сл. Цэнцадз з дзела гэтага запралана-
ваў Канфэрэнцыі паставіць умову Амеры-
канскаму Камітету зъмяніць мэ-
тад працы ў ягонай структураль-
най систэмі і даць паўнамоцты сва-
ім прадстаўнікам у Кантактной Камісіі
развізываць усе пытанні па лініі супра-
коўніцтва з Лігай на месцы.

Сл. інж. С. Даўгаль падаў інфарма-
цию аб выдаваным журналу Лігі „Prob-
lems of the Peoples of the USSR“.

Дыскусіі

Што справа здачы выканальных вор-
анаў Лігі было ўспрыніты Канфэрэн-
цыяй як пазытыўна выкананы ўзло-
жаныя на іх абавязкі, найлепей съвет-
чыць тое, што ніводзі ў дзелегаці
на выступіць з негатыўнай кірыткай, калі
ялчык выступлення афіціяльнага дзелега-
та ад Туркестаніцу, які амаль вылучна
кірыткаваў недастатковую помоч Прэ-
зыденту з боку сяброві Лігі — нацыя-
нальных цэнтраў, у тым ліку ў свайго
Туркестанска га нацыянальна га цэнтру.

Лігіскі згадзіўся на прапановы Крыжакоў за выключэн-
нем апошняга пункту, што тычыцца Вугоршчыны, ды запрапано-
ваў з свайго боку перамовы з Ягайлам у Торуні, якія аднак
не адбыліся з прычыны незъўлененія польскага боку.

Палякі праста хацелі выйтракаць на часе. Ягайла даў тайны
загад аб ваенным паходзе ѹ на 9 верасеня ў Вольбар мелі
зысьцісі польскія сілы. 6 дзён пазыней польская армія была
ўжо пад Быдгашчам. Калі 30 верасеня 1409 г. Ягайла здабыў
гэты горад, прыбылі да Ягайлы паслы ад Вацлава, імпратара
рымскага і чэскага з прапановай спыніцца ваенныя дзеяньні
да 24 чэрвеня 1410 г., чакаючы на арбітраж Вацлава ў кри-
жацка-польскім канфлікце, прытым прысуд меў быць абве-
шчаны ѹжо 9 лютага 1410 г.

Пасля доўгіх торгаў Ягайла ў польскія паны згадзіліся
разам з Крыжакамі на перамір'е, захоўваючу «статус quo»,
учынены вайной. Ягайла ў васнаўным пакінуў Вітаўта.

Дзейнасць Вітаўта

Што ѹ гэтым трывожным часе робіць Вітаўт? Ён займаецца
абаронай Ліцьві й Жамойці. Вось распаўсюдзіў ён у Заходній
Эўропе адкрыты ліст у справе жамойцкай. У гэтым лісце так
ён выкладаў усю гісторыю канфлікту з Крыжакамі:

«Уладары гаспадары хрысціянскія! Хоць справы мае з
Законам уцверджаны вечнымі мірам, то аднак мір гэты не
карystаецца з боку Крыжакоў належнай спрavядлівасці. Небяспечны ўдар, які рыхтавалі яны на нас даўно, ужо
ўязыўшы ў наша сэрцы. А Бог съветкі, якія яны ад мяне мелі
прыклады прыязні, якія довары помачы, паказываючы за-
сёды ім маю любоў. Часта засланяў я іх ад магутных Пскаві-
лаў да 1411 г. ішоў з дапамогай ім, каб заўладаць навернімі Жа-
мойцамі. А як толькі Жамойцы паўсталі супраць Закону, я
даваў спосабы, якіх дзяржаць у паслухмяннасці; а яны (Кры-
жакі) нас дзеля гэтага мелі ў падазрэнні ды ў часе трывання
нашага вечнага міру пачалі пад калапу вочыя ямы, сеяць звады і непрыязні між мной а майм братам каралём
Польшчы, каторму ягона замкі, Дрэздэнка й Санток, забрали. А калі іх мы заклікалі да апамятання, то яны высалілі
да нас у пасольстве комтура, каторму — з болем пра гэта
катам — асмейліўся нас называць іменем зрадніка. Нат калі мы
зъявіміся да Закону па належнай нам сатысфакцыю ды
пакараныне комтура, не зрабіў ён гэтага, хоць павінен быў
зрабіць. Польшчы ненавісці ахапіла іх сэрцы. Забаранілі нам
добрах купецкіх зносін з іх землямі, а беглых і палон-
ных ня выдавалі нам, нарушаючы слова съвітой прысягі.

ЗАКЛІК

ЛІГА ВЫЗВАЛЕНИЯ НАРОДАЎ СССР

Ад імя паняволеных народаў у межах лі незалежны дзяржавы. У 1921 годзе, Савецкага Саюзу, мы зварочаемся да чырвоная армія захопліва Грузінскую
край, краінай Афрыкі й Азіі, якія зда-
былі свабоду ў нацыянальную незалеж-
насць.

Валадары Крамля прашаюць вам «дапамогу ў падтрымку» ў розных
формах». Мы хацелі-б тут, на прыкладе
дзяяцасці яны зъявляючы ў поўнай
неадпаведнасці з патребамі маменту.
Дзяя тага настоіліва рэкамэндуеца
максімальная расшырэчка (у межах сілаў
імагчымасці) базу свайго дзеяния.

Расейскам царская імпрыя «пана-
вольвала, — паводле Леніна, — большую
колькасць народаў, чым якай
небудзь ішчай краінай». У выніку падзея-
1914—1918 гадоў, гэтыя паняволеные на-
роды аднавілі сваю незалежнасць і на-
цыянальную суверэнасць.

У той час Азэрбайджан, Армэнія,
Балтыцкія краіны, Беларусь, Грузія,
Казакі, мусульманскія народы Сарад-
жай Азіі (Узбекі, Туркмены, Таджыкі,
Кіргізі й Казахі), таксама як Татара-
Башкіры з Паволжа й Уралу, Украіна
і Фінляндія сталіся тым, чым яны па-
вінны быў-б: незалежнымі ў збройнай
насельніцтва.

Рэагуючы голай слай супраць гэтага
гісторычнага руху, Крамль разгарну-
і супраць гэтых народаў акцыю — мяс-
цовую ці большага засягу ў залежнасці
ад абставінай.

Прыкладам у 1920 годзе Азэрбайджан
і Армэнія быў акупаваны збройнай
сілай, на гэдзячы на тое, што гэта бы-

нак, пажаданне, каб Прэзыдыйнам быў
пашыраны (дагэтуль складаўся з трох
асобаў). У выніку абмены думкамі, Прэ-
зыдыйнам быў пашыраны да 5-ёх асо-
баў. Из старога складу Прэзыдыйнам бы-
лі перавыбранныя: прэз. М. Абрамчык
— старшина, А. Хан Кантэмір (Паўночны
Каўказ) — віц-старшина, Н. Цэнца-
дэ (Грузін) — сабра Прэзыдийнаму, Сп.
Самульн (Армэнін) — сабра прэзы-
дильнаму. Сябрам Прэзыдыйнаму быў запра-
панаваны М. Лівіцкі (Украінен), які
Канфэрэнцыяй быў як і ўсе папярэдні,
аднагалосна аціктаваны.

Сл. М. Лівіцкі, аднак, выходзячы з
таго, што ў блізкім часе мае адбывацца
сесія УНРады, на якой пры фарма-
ваныні новага выканальнага воргану
можа так стацца, што ён далей не за-
станеца прэм'ерам, запрапанаваў Кан-
фэрэнцыі ўжажаць праланову ўвайс-
ці ў склад Прэзыдыйнаму Лігі Украінцамі
прынятую, але без вызначанай сініні
празвішча ўкраінскага прадстаўніка, і
дзяць права УНРадзе пазней самі яго
вызначыць. З гэтым Канфэрэнцыяй ў-
пагадзілася.

Такім чынам Прэзыдыйнам Лігі цяпер
складаецца з 5-ёх саброў — з вышэй
названых і пятага, якога УНРада мае
вызначыць сама.

К. В.

А ці можа быць большая прычына нашай скаргі, калі яны
съведама, ведаючы які голад у нас пануе, ия толькі што
забаранілі вывоз і продаж збожжа да нашага краю, але на-
всеткі адважыліся задзержаць нашае собскае збожжа, перас-
лане польскім каралём...

Гэта яны, каторыя перад вами, гаспадары хрысціянскія
вінаватыя нас і караля Польшчы, быццам мы мала зрабілі
у карысць каталіцкай веры... Брахлівым вуснамі ў зраднік-
кімі лістамі шыраца на нас хлусні, а калі-б чеснасць мелі
ў сэрцы, а справядлівасць і гонар шанавалі, запраўды паба-
чылі-б і пазналі, якай ганьба на іх самых спадае дзеля іх
скаргай. Нам самым на выпадае падробна вылічыць хорамы
Божыя, якія ўсёды мы пабудавалі; ува ўсіх землях съвет-
чыць яны або росьце съвітой веры. Я адклікаюся да вашага
сумлення, гаспадары хрысціянскія, што калі-б вы пачулі з
нашага боку голас наракання на Крыжакоў, даведаліся-б
многіх рэчаў аб іх бязбожных думках і праступных чынках.
Гэта яны лічыць нам новаўхышчанымі за віну, нам, каторыя
толькі 24 гады стаім пры веры Хрыстусавай, што мы не
апраўдалі яе ўва ўсіх землях пабудовай съвітніці; а яны,
каторыя больш за 200 гадоў дзержаць прускую зямлю, чаму-
ж не апраўдываючы, чаму-ж не адказываючы, што іх Пру-
сы па сініні яи выракліся паганскіх абраадаў? Хай скажуць,
каторых то Жамойца яны ахрысцілі, хоць пяць гадоў ужо
дзержаць іх зямлю. Чаму яны маўчыць і апраўдываючы сваіх
бачыць бярвеньня. Запраўды я вам кажу, гутарка іх поўная
маны і круцельства. Калі пра сябе добра гавораць, робяць
гэта якія сафісты, што імкніцца пад прыкрыцьцем добрых
маралаў да дрэнных дзеяньніяў; а калі дрэнна а некім гаво-
раць, робяць гэта дзеля сваіх абароны, собскія злачынствы
прыпісваючы іншым. Усё іх жыццёў, усе іх імкненія накі-
рованы, каб думаючы аб супакоі, сеяць ненавісць, пад вы-
глядам праўды абманываць блізьніх, захоўваючы маску пры-
язні, затручваючы сваіх прыяцеляў ядам ненавісці, а калі
прымаючы постачь галубка, кусаючы блізьнія, як ядавіта
гадзюка» (Прагаска, 141-142).

Адкрыты ліст канчае Вітаўт поўнайсцю зразумелі, што ў мэтах
самаабароны ды адказаючы той самай зброяй на крыжакі
варожасці, ён узяў у вабарону Жамойцаў, каб змагацца з
праступным Законам. Пакульшто на віцігай аўтарызм ягоны удзел.
Апрача гэтага дали яму вольны побыт ува ўсіх сваіх землях
і замках (к. эп. Вт, 202-203). Вітаўт яго аднак перахапіў і скава-
ў ў вакоў. За радай Ягайла было праведзена съледзтва
у гэтай справе ды быў выкрытыя віноўны іншыя князі й
баяры. Вітаўт казаў іх пакараць съмерці за зраду. Съвід-
рыйлу ўцікнуў у цымніцу.

К перагнаць капіталістичныя краіны —
тайменіна Задзіночаныя Штаты Амерыкі.

І вось на працягу 40 год жыццяў
ўзроўня жыхароў СССР усё яшчэ заста-
еща такай, як у слабаразвітых кра-
інах — аднай з найніжэйшых у Эўро-
пе. Затое цяжкім індустрыя, якай пра-
дуктуе ваенны матэрыял — прыладу пан-
яволенія ўзімішчэнія, зрабіла не-
прапарційнальны прагрес. Інакші
ка-
жучы, усе багацці, адабраныя ад паня-
воленых людзей і народаў, быў пера-
твораны ў прылады вонкавай экспансії
і нутранай кансалідацыі дыктатуры.
Вось чаму рэсурсы, якія СССР плянуе
вызвычыць быццам — на карысць но-
вых незалежных дзяржаваў Афрыкі й
Азіі, зъявляючы фактычна дадатковым
цяжарам, накінутым каліянязованым на-
родам

РЭЗАЛЮЦЫЯ

ЛІГІ ВЫЗВАЛЕНИЯ НАРОДАУ СССР
АБ АГУЛЬНЫМ ПАЛАЖЭННЫ У СВЕЦЕ

Канфэрэнцыя Лігі Вываленныя Народу СССР, адбылася 27-га кастрычніка — 2-га лістапада 1960 году ў Мюнхене, пасыль амбены думкамі аб агульным палахэнні ў свэце, сцьвярджае:

I. Сьвет знаходзіцца ў стане перманентнага крыйзису. Ідею мірнага суснаўнікства Масква ператварыла ў практику таталітарнай халодной вайны супраць свабоднага демакратычнага съвецу. Г. зв. «ключовыя праблемы» (разбрэсненне, Бэрлін, Блізкі й Далёкі Ўсход і г. п.) астаюцца неразвязанымі ў да іх прыбаўляюцца яшчэ новыя. Канфэрэнцыя «ніжэйшай» і «вышэйшай» узроўні сабатуюцца або зрываюцца тэй-жа Масквой.

II. Трэба адцеміць, што перажываны людзтвам мамент у значайні меры характерызуецца паяўленнем на міжнароднай арэне новых дзяржаўных фармаций, узвінкіх на выніку шырокай эманіципацыі каляніяльных народу, якія, зразумела, не адбілася на неабнітай савецкай каляніяльнай імпры. Уздельная значанне гэтага новага фактуру на кожным днём будзе ўзрасцца. I апошняя, яшчэ цяпер праходзячая, сесія Арганізацыі Задзіночных Наций паказала, якую ролю гэты новы съвет будзе іграць у палітыцы, вызначаючай узаемадачыненне між свабодным Захадам і таталітарнай дыктатурай Крамля.

III. Узвінкіе такім чынам новая праблема, тое або іншае развязанне якой адбецца на далейшым развязанні міжнародных дачыненняў: у залежнасці ад таго, куды паверненца тварам гэты новы съвет, які толькі нідаўна выйшаў на шырокі шлях свабоды і дзяржаўнай незалежнасці, які кірунак, якую арыентацыю прыймуць гэтыя народы, зарысаўшы яго вызначыцца, быва можа, сур'ёзна ў надоўта, змена ў узаемадачыненнях сілаў у свэце.

IV. Савецкая дзялэгация ў ЗН напрабавала ў максімальнай ступені выкарыстаць створанася новае палахэннне: вярхоўнае кіраўніцтва каляніяльнай камуністычнай імпры, у васобе Хрушчова, цынічна выступае ў ролі змагара ѹ абаронніка каляніяльных і капіталістычных імпрыялізмам прыгнечаных народу, бессаромна замоўчаючы абытых, што дэкалянізацыя на кантынентах Азіі і Афрыкі падыходзіць да канца, тады як дзесяткі народу Савецкага Саюзу, як і цэлай савецкай імпры налагу стогніц пад цяжкім каляніяльным ярмом. Хрушчоў пастараўся з прывыкім яму цынізмам і грубасцю, уласцівай барбару, уважаючы сябе не-пераможным, імпанаваць і заваёўваць сіцыялыстичных да падстуپнага макіяўлізму. Працягваючы руку «бескарсціўны помачы», афра-азіяцкім народам у іхнім стаўленні ѹ кансалідацыі, ён думае толькі аб тым, каб на наступны-ж дзень даць гэтыя помачы завяршынне ў палітычным пляне шляхам пасльядоўнага ўключэння іх у савецкую арбіту.

У сувязі з гэтым перад свабодным съветам вырастаете вялізарнае заданне — аказаць арганізаваную помоч (палітычна неабумоўленую) мала разывітых краінамі стаў на собскія ногі. Гэта, вялізарная паводля задумы, акцыя павінна стаці ягоным съявітам, абавязкам і амбіцый, якія, зьяўляючыся рэпарацыйнай несправядлівасці мінулага, прыродным спосабам накіруе ўспомненныя народы ў вагуны съетавы фронт свабоды, міру ѹ дэмакраты.

Хрушчова, відаць, радасна хвалюе прывід: запаветы, напісаныя на скрыжалах Леніна, «збываюцца». І вось ён ужо збіраеца на пляцдарме афрыканскага кантынента завязаць рашучую скватку з Захадам. Людзтва, як быццам, падыходзіць ужо к апошнім мяжы і маскоўскаму дыктатуру міранцаў ўжо на паўднёвых подступах да Эўропы адзінай непадзельнай савецкай пляністкі.

V. Настаў час, калі ў ворага-узурпатора, вырвашага ѿ дэмакраты зброяю (сыці аптыка-камунізму ѹ вызваленія паняволеных народу), заходняя дэмакратыя павінна адаўбець яго ѿ суседаў. Але ўзары — падыходзіць супраць таго, хто трываме ѿ каляніяльным піску дзесяткі народу, пазбаўленых ім сілай нацыянальной свабоды ѿ дзяржаўнай незалежнасці.

Трэба цьвёрда помніць, што гэтыя паняволеныя народы зьяўляюцца патэнтыльна магутнымі фактарамі, які пры выразным на тым баку зялезнай заслоне вызыўланыя сілаў свабоды спрад усіх народу імпры, супраць савецкай тыраніі зьяўляюцца незаменными саюзікамі на шляху вызваленія съвецу. Тады наставіла над ім маскоўскага кашмару. У гэтым нутраным пракцесе, які развязваеца із стыхійнай наўхільнасцю, ім суджана, у канчальнім выніку, згуляць вырашальную ролю ѿ гэтым змаганіні.

Правільна ўзяўшы на ўвагу вышэй паказаныя факты, міжнароднага ўнутранага імпэрскага характару, ні на

Зъ беларускага жыцьця

10-Я УГОДКІ АДДЗЕЛУ БАЗА

С. РЫВЭР — Н. БРАНСЬВІК

Сёлета ўлетку мінула 10 год ад заснавання Аддзелу Беларуска-Амэрыканскага Задзіночанані ў Саўт Рывэрэ. З гэтай нагоды, у нядзелью 30 кастрычніка 1960 году Аддзел наладзіў Урачыстое Святкаванье.

А 10 гадз., ураніцы адбылася Урачыстая Багаслужба ѿ царкве Жыровіцкай Божай Маці ў Нью Брансвіку, якую адслужыў мітр. прататэз а. Сцяпан Войтэнка. На багаслужбe было шмат людей, якіх сваіх, та і гасцей.

А 3-й гадз. папаўдні, у залі Шака ѿ Саўт Рывэрэ началася Урачыстая Акадэмія. Пасыль адкрытыня Амэрыканскага Гімназія.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ў суботу 11 кастрычніка, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мовах, адчыніў Акадэмію старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Прычынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізацый, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Прычынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізаций, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Причынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізаций, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Причынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізаций, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Причынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізаций, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Причынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эмігрантаў

у пары з адсутнасцю сваіх царкоўных арганізаций, а з другога боку амэрыканскія паміжныя паніцычныя дзяржавы.

На першым заседанні Аддзелу, якое адбылося ѿ пачатку Акадэміі, пасыль апошнімі словамі

і беларускай мове, адкрытыня Акадэміі старшины Аддзелу сп. С. Гутырчык.

Адкладзе або 10-х угодках заснаваныя Аддзелу С. Ханіўка закрануў гісторыю

беларускай эміграцыі ѿ ЗША і ѿ штаце

Нью Джэрсі, спэцыяльна спыняючыся

на прычынах позняня пістанцаў першых беларускіх эміграцыйных арганізацый ѿ ЗША, паміж масавай беларускай эміграцыі сюды ѿ пачатку XX стагодзізня.

Причынамі гэтых былі: нацыянальнае вязненне пістанцаў эм